

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh

Číslo 216 / 21. ročník

Lakros a týpí, Tábor 2010

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo na Táboře pod čistou modrou oblohou 2010.

-1. den

Sobota 3.7.2010

Ráno okolo deváté hodiny jsme se sešli na klubovně. Bylo neskutečné vedro – všem tekla pot potvářích ještě dříve, než jsme začali s nakládáním věcí na nákladňák. Poté jsme se mohli porozjízďet na tradiční tábořiště poblíž Štítů. Na tábor jsme dorazili ve složení:

Vlci – Šmodrch, Lyšák, Jožo, Klouzal, Mates Káňata – Gedžitka, Betty, Bobo, Komanč, Lenka, Drápal
Medvědi – Dan, Vojta, Javor, Top, Holub, Mohawkové – Plavčík, Fík, Titon Vedení – Ohiyesa, Netopýr, Atana

Po příjezdu jsme se vrhli na vykládku a hned potom na stavbu klasických táborových staveb – tee-pee (letos byly středy tee-pee rozmístěny na parabole), kuchyně (do kuchyně byl tentokrát zaveden vodovod, do jídelny indiánské osobnosti, které byly pod igelitem a tak si o nich u jídla mohl každý něco přečíst), latríny, umývárka, sprcha (tentokrát také trochu jinak – každý si mohl sám namíchat vodu o požadované teplotě a to přímo ve sprše). Bohužel hned první den přišel úraz – Padáček si nešťastnou náhodou poranil oko a musel být (v doprovodu Tarzana a sestry Gedžitky) převezen do nemocnice. Večer přijel ještě šaman Tuwanakha. Po večeri proběhlo poučení o táborovém řádu, tj. nástupy, hlídky, služby v kuchyni apod.

Šmodrch

0. den

Neděle 4.7.2010

Dnes jsme již částečně najeli do táborového rytmu – vzbuzení jsme byli bubnem, následovala rozcvička, už „fungovala“ služba v kuchyni (ve složení Top, Jožo, Lenka). Nejdříve jsme byli rozděleni na dodělavací práce, které jsme všechny dopoledne jax' tax' zvládli. Po obědě jsme byli rozděleni do tee-pee (od kuchyně) 1. Centralizace infrastruktury (Ohiyesa, Netopýr, Atana+hosti), 2. Hnízdo (Gedžitka, Betty, Bobo, Saxana), 3. Nejkulatější (Dan, Vojta, Javor), 4. Москва [moskva] (Šmodrch, Top, Holub, Drápal), 5. Plyšáci (Komanč, Plavčík, Fík, Titon), 6. Marodka, 7. Myší díra (Lyšák, Jožo, Klouzal, Mates)

Poté byl čas na zařízení tee-pee – Donesení rámu, zavěšení kapsářů, vykopání ohniště, donesení kamenů a hlavně donesení dřeva a připravení ohniště na zahájení tábora. K večeru také přišel čas na první táborové hry – hráli jsme modifikovanou zombie vybíjenou, tutuhutu a sálový kohoutí zápas. Protože se u tohoto

kupodivu nikomu nic nestalo, tak jsme se poté vrhli na poslední dodělávky v tee-peech a pak už hybaj na kutě. Všichni jsme pokojně usnuli – teda téměř všichni. V ? hodin jsme byli vzbuzeni bubnováním a proběhlo zahájení tábora. Převlékli jsme se do obřadních rouch a pod vedením náčelníka jsme se odebrali na vrch louky. Ten pak pronesl několik slov o ohni v tee-pee a o táboře samotném a poté šaman pochodní rozežhnul ohně ve všech tee-peech. A tak nám tábor začal.

Šmodrch

1.den

Pondělí 5.7.2010

Ozval se buben a všichni se – jak už to na táborech chodí – pokusili spěchat na rozcvíčku. Tentokrát už po rozcvíčce následoval nástup ke státní vlajce se vším všudy, tedy i bodováním stanů hned poté. První bodování stanů bylo velice mírné, ale i tak hodně stanů ztratilo dosti bodů. Dopoledne jsme zahájili lacrosse-shinyovou ligu, a to lacrosseem. Na tuto ligu jsme byli rozdělení do 4 týmů, které si zvolily názvy – Eskymáci, Dakotové, Oneidové, Cherokee. Dnes se hrálo šest zápasů – každý s každým. Došlo také k jedné změně ve složení družin – já jsem přešel do Medvědů a Dan do Vlků. Následovali teď už finální dodělávky a poté první etapa etapové hry. Etapovou hru měl na starosti Mičkinikwa. Byla opředena příběhem o bělošském chlapci, který žil mezi indiány. Na tuto etapovou hru jsme se stali indiánskými kmeny: Vlci Kajugy, Kaňata Mohawky a Medvědi Onandagy. První etapa spočívala v naaranžování zahrádky. Hodnotil se vzhled a po týdnu živost zahrádky. S odstupem času se ukázalo, že jediný Šmodrchův tým dokázal vytvořit zahrádku, která přežije

delší dobu. Poté proběhla Tateyopahova ekonomicko-běhací hra. Ječmenovy dynamické ceny sice tuto hru lehce změnily v běhací loterii, ale na kráse příliš neztratila. Tuto hru vyhrál Šmodrch. Dnes ve službě byli Dan, Holub a Bobo. Jediným Šípem byl Lyšák.

Šmodrch

2.den

Úterý 6.7.2010

O dnešní službu v kuchyni se starali Betty, Vojta a Titon. Od rána nám trošku pršelo, ale i přesto jsme se po snídani rozdělili na dvě úderné skupiny a vyrazili jsme do lesa na shinyovky. Zmokli jsme a byli jsme pěkně zaneřádění od bláta. Nebo alespoň já s degandawidou. Dále proběhla další etapa – cesta slepých. Jeden měl otevřené oči, zbytek družiny byl slepý. Vidoucí je nejdřív musel sjednotit pomocí píšťalky, poté dovést k ohradníku, podle kterého museli bez pomoci projít – stopoval se celkový čas. Pak se zase rozpršelo, a tak následoval indoor program, a to odborné přednášky na téma výroba studených palných zbraní a střeliva do nich, po kterých došlo i na praktickou ukázkou.

indoor program v tee-pee vedení pod vedením náčelníka. Družiny proti sobě soutěžily v zábavném kvízu. Došlo také na oblíbenou hru kočičky, u které jsme se jako obvykle všichni nasmáli. Pak byl čas na nošení dřeva do stanů, abychom byli připraveni na nepřízeň počasí. Naštěstí již více nepršelo. Pro dnešní den se Jediným Šípem stala Betty.

Lacrosse – zleva: Lyšák, Mičkinikwa, Drápal, Titon, Vojta

Šmodrch

3.den

Středa 7.7.2010

Dnešní rozcvičku měl na starosti Ječmen. Prvním dopoledním programem byly káry – každá družina si vyrobila káru a určila řidiče, kteří se poté podrobili řadě rychlostních a durabilitních testů. Závody se nakonec protáhly až do pooběda. Odpoledne proběhlo další kolo lacrosse-shinyové ligy, tentokrát shiny. Dále následovala další etapa etapové hry, a to podávání kolíků-hadů. Dále také proběhla ebily – hra na štěstí. Šlo vlastně o putování mezi seřazenými stanovišti, které každé obsahovalo nějakou stochastickou hru. Pokud dotyčný uspěl, postoupil na vyšší stanoviště, pokud ne, tak na nižší. Tuto hru vyhrál Holub. Pak byl čas na plnění OP, třeba výrobu luku, nebo běhej 7x2 km a na nanošení dřeva do stanu. Večer jsme psali pohledy do rodných končin. Ve službě dnes byli Šmodrch, Plavčík a Titon.

Šmodrch

4.den

Čtvrtek 8.7.2010

Po rozcvičce vedené Sagamorem Lyšákem; snídaní připravené službou pod vedením Gedžitky, a bodováním stanů provedeném vedením proběhlo focení, a to jak v krojích tak rouchách. Poté se hrál lacrosse a shiny a po svačině následovaly další dvě etapy naší táborové etapové hry. Obě tyto etapy byly vlastně souboje. V první etapě nastoupili do pole zástupci družin a měli na lžičce bramboru. Cílem bylo zůstat v poli jako poslední bramborunalžičcedržící člověk. Druhá etapa byl speciální boj v ringu. Soupeři dostali speciální kyj z dek, šátek na oči a kšiltovou čepici na hlavu. Na první pohled jednoduchý úkol – shodit sokovi kšiltovku dřív, než ji on shodí vám – nebyl tak snadný, jak by se mohlo zdát. Odpoledne nás čekal orientační závod. Mladší závodili po louce, kde byli rozmístěny různé kartičky s morseovkou, zatímco ti starší (Betty, Gedžitka, Šmodrch, Lyšák, Dan, Komanč, Top) to měli nepatrně těžší. Pod vedením Dráčka byli postupně vypouštěni, aby hledali lístečky rozmístěné v okolních lesích, na kterých se dozvěděli písmeno do tajenky a azimut dalšího lístečku. Závod úspěšně dokončili pouze Šmodrch a Lyšák. Po závodě nás čekala svačina s ostrou paprikou (Holub se vyznamenal, když v bolestech z pálivé papriky se válejícímu Drápalovi strčil další papriku do ústního otvoru. Po svačině následovala hra stíhačky,

kteřá spočívala v obíhání čtverce a hbitém předbíhání soupeřů. Tuto soutěž vyhrál tým Šmodrch a jeho harém ve složení Šmodrch, Betty, Bobo, Saxana. Po této hře následovalo Yksuapi 20 minut – cvičné a poté večere. Po večeri následovalo Yksuapi 20 minut. Ne – nejdená se o tiskovou chybu. Následovalo další Yksuapi 20 minut, tentokrát již tak moc plané nebylo. Družiny byly odděleně odvedeny na nepříliš daleká místa, kde dostaly – v různém podání – následující instrukce:

1. Tady rozhodte stany
2. Do dvou hodin hlídejte
3. Dobrou noc ;-)

A tak, někdy s menšími, někdy s většími problémy, se také stalo.

Táborové foto v rouchách:

zadní řada: (zleva): Tuwanakha, Mičkinikwa, Lyšák, Šmodrch, Ječmen, Dan, Gedžitka, Komanč, Betty, Netopýr

střední řada: Top, Javor

přední řada: Vojta, Jožo, Holub, Bobo, Titon, Saxana, Plavčik, Mates, Fík, Drápal, Klouzal

Šmodrch

5.den

Pátek 9.7.2010

Ráno bylo zajímavé – díky informační nejednotnosti družiny došli v tříčtvrtěhodinových intervalech. Následkem nejen toho byl celý denní program o hodinu posunutý. Dnešní službu vedl Lyšák. Po snídani se nejprve hrálo shiny a lacrosse, za to zbytek dne byl ve znamení příprav na zítřejší návštěvák – úklid stanů, praní, úklid stanů, sprchování, úklid stanů, sauna a úklid stanů. Do tohoto nabitého programu došlo i na některé zábavné hry jako je Baskery (to hygieně příliš nepomohlo) a etapy – honby za mustangy. Tato hra spočívala v tom, že v úzkém koridoru byly rozmístěny kartičky s omezeným počtem míst na podpisy a šlo o to se podepsat na co nejvíce kartiček. Všichni se už těšili na návštěvák – na příbuzné nebo na největší vynález lidské civilizace – na buchy.

Čtvrteční soubor v ringu – diváci se náramně baví

Šmodrch

6.den

Sobota 10.7.2010

Počasí: horko, horko, horko...

A zároveň i návštěvní den, na který se všichni těšili! Vedení tedy určitě, těch buchet! Ráno budíček zároveň s rozcvičkou, jako vždy. Snídaně na níž bylo už bůh ví co..a už době kdy probíhal ranní nástup, začali se již pomalu sjíždět první rodiče. Program byl jako vždy v průběhu těch návštěvních dnů stejný, kdo co chtěl J

Každý kdo zde měl rodiče ukázal zajisté vše co jsme si sami postavili – kuchyň, umyvárku, týpý a vsadím se, že někteří se pochlobuli i s latrýnou...

Jelikož ale bylo úmorné horko, většina se snažila zůstat co nejvíce ve stínu. Službu v kuchyni mělo vedení. Na oběd – o který neprojevil zájem skoro nikdo, byl přírodní kuřecí řízek. Buchty a jiné dobroty od rodičů se nám pomalu začali v kuchyni hromadit.

Program byl volný, ale mnozí jej využili k nahlédnutí do zápisníku OP, při čemž třeba Javor se snažil naučit s maminkou 7 základních kmenových rostlin. Po svačině, tedy okolo 16:00 začali rodiče již pomalu odjíždět. S odbytím této hodiny se totiž naběhlo na tradiční oddílový program. Do večere se plnili kolektivně Orlí pera a každá družina si pilovala svoji scénku na večerní táborák.

Na večeri byl pudink a po ní táborák. Při táboráku hlavně proběhla soutěž o nejlepší buchtu, žel jsem již zapoměl kdo ji vyhrál. Ale na předních místech se umístila buchtka od Javora Šmodrcha, Matýska a Jóži. Všechny byly výborné! J Taktéž proběhlo pár soutěží, ony scénky (tady se mi povedlo skočit kotoul do týpý s tím, že jsem nechal nohy venku,.) a také se dostalo na tradiční cimbálovku.

Po táboráku již jen sundání státní vlajky, lelawatika, večerka a spánek!

Ohiyesa

7.den

Neděle 11.7.2010

Budiček byl kvůli noční hře o hodinu posunutý, abychom se alespoň trochu vyspali. Po rozcvičce a snídani jsme hráli shinny a lakros. Druhým dopoledním programem byla etapová hra – úkolem bylo udržet se na rozžutém koni, představovala ho silná větev upevněná mezi stromy a Ohyiesa, který s větví a statečným bojovníkem na ní trásl. Dobře si vedly snad všechny týmy a málokoho se Ohyiesovi podařilo setřást brzo, ale nejlepší v této soutěži byli Mohawkové, tedy družina Káňat. Odpoledne jsme hráli hru na piráty a obchodníky. Spočívala v tom, že tým obchodníků měl za úkol přenášet suroviny mezi pěti stanovišti a piráti se snažili jim v tom zabránit. Zabíjení obchodníků probíhalo zásahem papírovou koulí, mrtvý obchodník musel pirátům odevzdat všechny své suroviny. Obchodníci se mohli bránit tak, že chodili ve skupinách po třech, museli však mít jen jednu surovinu na celou trojici. Hru jsme bohužel nedohráli. Následovala aukce s všemožnými převleky – letos se ukázali vojáci, Rammstein se svým fanklubem, krvelačná

příšera a její pán (v podání Tarzana a Bédi), smrtky, boháč Néta a spousta dalších. Vydražila se obrovská kopa sladkého (a omalováněk :)). Největší hromádky před sebou měli nejspíš Rammsteini a bohatý podnikatel, zastupující zájmy vedení. Den ukončilo spuštění státní vlajky a lelewatika.

Betty

8.den

Pondělí 12.7.2010, 1. den Yksuapi

Ve včerejší ruletě padlo bez rozcvičky, proto rozcvička byla pouze dobrovolná. Po snídani na nás čekala etapa – přírodninové hádanky. Šlo o to poskládat z prvních písmen názvů přírodnin nějakou tajenku, ostatní družiny ji luštili. V druhé půli soutěže si

družiny dávali vzájemně hádanky. A po svačině bylo písknuto |||-.-.-|-.-|...|..-|.-|..-.-|..||..-.-|-----||--|..|..|..-|-|||, tedy Yksuapi 20 minut. Tábor byl rozdělen na dvě části. Část s pracovním označením „starší“ ve složení Gedžitka, Betty, Šmodrch, Lyšák, Dan, Komanč, Top pod vedením Sg. Deg. Netopýra Vyrázila směr Cotkytle. Cestu pod žhnoucím Sluncem občas zpříjemňovaly úseky zaštitěné lesem. V Cotkytly jsme se krátce pokochali malebností typické vesničky západní části východního bloku. Odtud jsme odjeli busem do Šumperka, kde jsme nakoupili potřebné i nepotřebné potraviny a přemístili opět autobusem do Rýmařova. Tam jsme už opustili pekelný stroj a svěřili jsme své osudy do rukou našim nahám. Odtud jsme šli směr Rešovské vodopády. Přespali jsme kousek od nich v lese poblíž Rešova a Dlouhé Lúčky.

Šmodrch

Foto v cotkytli

9. den

Úterý 13.7.2010, 2. den Yksuapi

Ráno jsme vstali v šest, odchod byl naplánován na sedm, takže jsem se v klidu sbalili, posnídali a vyrázili. Naše kroky nás přibližovali k Dlouhým Lúčkám, a to nejprve lesem, ale později po asfaltové

silnici uprostřed polí. Tam už si spalující Slunce a úmorné vedro začali vybírat svou daň. Nakonec jsme úspěšně dospěli do oné obce, kde jsme nakoupili, ale hlavně doplnili zásoby drahocenné vody. Nyní nás čekala jedna z nejvzrušujících částí pochodu – dlouhá rovná asfaltová silnice uprostřed obilných polí když slunce bylo přímo nad našimi hlavami. Ze samého vzrušení se některým jedincům začal přehřívát mozek a tak si někteří místo zbavování se oděvů začali oblékat mikiny a bundy, nebo odmítly pít vodu a raději pili odvodňující energetické nápoje a pak byli zbytek dne rudí. Poté co jsme tento úsek zdolali se stal prioritním cílem Šumvaldský rybník. Když jsme zdárně došli i tam, zjistili jsme že je strašlivě znečištěný. Rozdělili jsme se na dvě skupiny: mladší než patnáct kteří měli koupání zakázané, a starší než 15, kteří měli koupání povoleno, ale nechtěli. Po krátkém odpočinku jsme vyrazili dále, načež gedžitku začala bolet porouchaná noha. Tak jsme se orzdělili na dvě skupiny: gedžitka s Danem měli dojít do nejbližší vesnice Lazce(2km) a počkat u kostela, zatímco zbytek šel delší cestu aby vyhlédl místo na spaní na nedalekém kopci Vystříbro. Když se pak degandawida dostavil na místo určení, Dan ani Gedžitka tam nebyli. Po krátké pátrací akci jsme zjistili, že odešli do Uničova. Tím však dnešní dobrodružství nekončila. Ze spaní nás kolem půlnoci vyrušila rodinka divočáků. Asi po taktickém hodinovém vyčkávání jsme pobrali věci, sešli dolů pod kopec a tam dospali.

Šmodrch

10.den

Středa 14.7.2010, 3. den Yksuapi

Ráno jsme vstali o půl šesté a pobalili co jsme měli okolo sebe a vyrazili nahoru k původnímu tábořišti. Tam jsme dobalili zbytek věcí a posnídali. Provedli jsme revizi věcí a usoudili, že naše ztráty při prasečím nájezdu byly přijatelné, mimo jiné i proto, že naše jídlo nechutnalo ani prasatům. A pak jsme se zvedli a vyrazili směr Uničov. Cesta za tohoto počasí se táhla, ale i přesto jsme dorazili do Uničova s téměř 90-ti minutovou rezervou. Poté co jsme dorazili do Uničova jsme si dali kofolu, zahráli Bang! a pak už jsme vyrazili na vlak. Vlak jsme drandili, až jsme dodrandili zpátky do Šumperka,

odkud opět autobusem do Štitů. Za chvíli jsme byli v autobuse jediní a řidič autobusu byl otec Ohiyesova kamaráda-fotografa, který nás jeden den na táboře fotil. Zavezl nás až přímo k příjezdové cestě do tábora. Po příchodu do tábořiště jsme nastoupili a zakončili yksuapi kmenovou lelewathikou. Tam přítomní Běďa a náčelník dělali že nás nevidí, tak jsme za pěni skautské hymny sejmuli vlajku, slavnostním pochodovým krokem udělali několik koleček kolem tábora, několikrát jsme přitom prošli kolem náčelníka s Běďou, kteří nás stále ignorovali, tak jsme za pěni státní hymny vlajku opět zvedly, ale obráceně (červenou nahoru) na znamení obsazení tábora. Zanedlouho dorazila do tábora i druhá skupina. Do večera jsme si ještě stihli zahrát shyny a lacrosse, osprchovat se a pouklízet si. Jedinými Šípy (Jedinými Šipkami :) se staly za mladší Saxana a za starší Betty.

Šmodrch

Yksuapi Orlické hory 2010

Letos začalo yksuapi velice zábavně. Papírek s výzvou byl umně schován v jednom ze svačinových rohlíků. Svačina proběhla a nikde žádný šramot. Seděl jsem se zbytkem vedení v jídelně a přemýšlel, kam, že se ten lístek ztratil. Nakonec jsme usoudili, že jej asi někdo snědl a šli to písknout přímo.

Letos nebylo z tábora slyšet ono známé naříkání: „Já nemám medvídku, já nikam nepůjdu.“ Ani „Kde jsem si jen dal ten spacák a jak já se jen sbalím. Nechte mě tady.“ A mnohé další známé fráze vyoraných krtků, pronesené ve stavech, které si každý z těch, kteří působí v oddíle již nějaký ten pátek, zažil. Požadavky na děti, jak fyzické, tak psychické se rok od roku snižují a děti si na to zvykly a cítí se velmi nedotknutelně. Po prvních deseti minutách,

kdy jsme zjistili, že pocit nutnosti se sbalit se z nějakých důvodů nedostavil, jsme vyrazili do stanů a s balením notně pomohli.

Následoval pouštní pochod na nádraží. Pro některé to bylo vůbec poprvé, co nesli těžší batoh na větší vzdálenost, přesto jsme vlak do Mladkova stihli a dokonce jsme měli nějakou lehkou časovou rezervu. Cesta byla trnitá, ale rozhodně ne blátivá. Batohy se těžce pronesly a našim

courákem, prokládaným mnohými a mnohými pauzami jsme zvládli první část cesty.

Ve vlaku se ukázalo, jak na tom skutečně jsme se silami. Bylo tam velmi rušno a o některých z nás by nikdo v tu chvíli nemohl říct, že mají za sebou náročný pochod. Situace se dramaticky změnila, když jsme v Mladkově vystoupili z vlaku a nasadili opět batohy. V tu chvíli byli všichni strašně unavení a motali se na kraji cesty k autobusové zastávce. Horko bylo velmi agresivní, vzdali jsme tedy plány na delší trasu a jeli se vyvalit k Pastvinám.

Utábořili jsme se v malém stínu borovice na malém ostrůvku uprostřed autobusové zastávky u Kříže. Já s Atanou jsme se vypravili ulovit něco k snědku a pití. Na místě se nám mezitím porafali Javor s Holubem, tak jsme se rozdělili. Uražený Holub si rozmýšlel svoji uraženost

s Atanou, zatímco já s ostatními jsme se vydali vstříc vodě Na Panely. Zde jsme se s Atanou opět šťastně sešli a koupali se a vozili se na lodičkách až do časného večera.

Dobře naložení a odpočatí jsme vyrazili na další dalekou a strastiplnou cestu na naše tábořiště u Bédovic chaty. Slunce již bylo na obloze nízko, přesto však nepříjemně pálilo a naši cestu neusnadňovalo.

Z „posledních sil“ jsme dorazili na místo určení a utábořili se.

Další den jsme schovali batohy do šopky a vyrazili na okruh Zemské Brány. Celou cestu jsme se postupně uráželi a zase odráželi, především proto, že nikdo nechtěl nést jeden z těch mála poloprázdných batohů, které jsme nesli. Naše první význačnější místo odpočinku byl tábor u orlice, kde byla vybudována hráz. Příjemné cachtání a klouzání po řasami zarostlém splavu hráze ukončil až šroubek, který se Plavčíkovi postavil do skluzné dráhy. Rána to nebyla z těch nejmenších, ale Plavčík to nesl velmi statečně. Pečlivě jsme úraz ošetřili a vyrazili na další pochod po naučné stezce podél řeky Orlice. Na orlické chatě jsme lehce poobědvali a pokračovali v cachtání na kouzelném místě u Zemské Brány. Zde jsme se plně oddali prozkoumávání všech proudů, hlubinek a mohylek.

Cestu na tábořiště nám značně znepríjemnilo zjištění, že obchůdek v Petrovicích má zrovna úterní odpoledne zavřeno. Zásoby jsme však ještě nějaké měli, a když už jsme byli v Petrovicích, alespoň jsme si dali dobrou zmrzku. Cestou zpět na Jedlinu jsme prozkoumali dva místní bunkry a utábořili jsme se.

Přes noc dostihnul Saxánu úžeh a ráno byla dosti vyčerpaná. Žádný spoj ani odvoz jsme však v zásobě neměli, tak jsme jí alespoň nesli batoh. Ani z Petrovic nejel žádný autobus. Nakoupili jsme si a připravili se na závěrečný pochod. Přešli jsme hřeben pod Adamem a slezli opět do Mladkova. Zpět do tábora jsme nijak nespěchali a tak jsem se tam již vcelku snadno docourali.

Výprava všeho všudy dobře dopadla. Viděli jsme mnoho krásných míst a poznali, kam až sahají naše síly. Všichni ti, kteří se s námi vypravili, na tuto výpravu nikdy nezapomenou. Věřím, že tato vzpomínka bude vzpruhou těm, kteří se v životě dostanou do nesnází.

Tarzan

11.den

Čtvrtek 15.7.2010

Tento den byl zvláštní tím, že byl indiánským dnem – to znamená, že se po celou dobu chodí v indiánském oblečení a hrají se indiánské tradiční hry lakros, shinny a much mochwa. Na ruletě byla vytočena snídaně do postele, takže nám chleba s nutelou přineslo vedení až do týpí. Tím pádem odpadla rozcvička. Prvním dopoledním programem byli už zmiňované lakros a shinny. Bylo docela horko, ale i tak se všichni vrhli do boje za svůj tým. Poté, co jsme nanosili dřevo k sauně, dostali jsme až do oběda volno na dopisování deníků a pročítání Zapisníku OP. Na oběd nám služba uvařila skvělé těstoviny. Odpoledne se odehrál oblíbený boj u kůlu – much mochwa. I mladším bojovníkům se dařilo. Tuším, že jeden z

nebrutálnějších a diváky nejvíce oceněných soubojů byl ten mezi Holubem a Titonem. Dále ptoběhl indiánský zápas. V indiánském zápase proti sobě stojí dva zápasníci, jejichž úkolem je zvednout do vzduchu obě nohy protivníka. Do večere bylo volno na plnění OP, protože sněm se už blížil a mladší, kteří ještě nemají vlastní zápisníky tak měli možnost si také něco splnit. Pro dobrovolníky se ještě večer nachystala sauna. Večer na lelewatice byly vyhlášeny všechny soutěže tohoto dne a rozdáno pár diplomků. Tento den hodnotím jako hodně povedený.

Betty

12.den

Pátek, 16.7.2010

Počasí: jelikož šlo o poslední den tábora, bylo vyjimečně..horko.

Již od rána bylo zřejmé co se dnes bude dít. Jakožto poslední den tábor nikdo neměl téměř ani chvílku pro nějaké lelkování.

Zajímavé také bylo jaké ticho bylo v táboře, Bobo a Holub totiž spali, neb jim nebylo celý den dobře...Programem bylo horečné plnění některých Orlich per, které si někdo ještě chtěl splnit.

Dále se již pomalu balilo a bourali se některé stavby. Abych pravdu řekl, tak balení a zároveň bourání dalo opravdu zabrat. Ono jenom chvílku vydržet v těch extrémních teplotách bylo složité. Okolo doby po obědě přijel Wyoming spolu s Mičkinikwou a začal se chystat v týpý náčelnictva sněmovní kruhu.

Co se týče samotného bourání a balení, to jistě není zajímavé k popisování, jen že málokdo se stihl v takto dlouhé době zbalit a většinu členů ještě pomáhali rodiče sbalit věci v sobotu ráno.

Svačina (a i oběd) byla formou dojíždění všech množných zbytků, nbohi tzv. úsporná opatření v rozpočtu na potraviny J

Okolo 16:00 jsme se pomalu chystali a především klidnili, taktéž dojelo několik bojovníků z našich klanů.

S 17:00 jsem se oblékli do indiánské oblečení a roucha s bubnováním bubnu jsem zasedli k již 81. sněmu kmene.

Doufám že samotný sněm bude zde popsán jinde, ve zkratce: došlo k udílení Orlich per a udílení několika bojovnických stupňů. Vyhlásilo se několik soutěží, které na táboře proběhlo a tábor především dostal moc pěkný název: „Tábor pod čistou modrou oblohou“. Po sněmu někteří ještě hlídali zbytky toho co lze považovat za tábor a zbytek bojovníků spal svoji poslední noc na našem krásném táborovém místě a určitě i dobrém táboře.

Ohiyesa

13.den

Sobota, 17.7.2010

V sobotu ráno bylo pro změnu opět jasno, svítilo sluníčko a zanedlouho bylo horko. Všechno už probíhalo velmi rychle. Po ranním budičku a rychlé snídani se prostě balilo. Část věcí v táboře zůstávala pro Tarzanovu akci, která tu probíhala po táboře, takže to naštěstí nebylo tolik práce. Netahaly se žádné kotle ani typiovky a mimo osobních věcí jsme do Zábřeha vezli jen nějaké drobnosti z

táborového vybavení. Takže si pro nás nepřijel ani žádný velký nákladník.

Rodiče si pro Šavany začali přijíždět už někdy po osmé hodině a během dopoledne jsme úspěšně vyklidili pole. Tábor pod čistou modrou oblohou skončil a dnes už dokonce zmizely i fleky od petroleje v mém autě, které jsme tam během závěrečné cesty z tábora udělali pomocí našich petrolejekJ.

Stopař

Fotostrana

Obsah čísla 216/21. ročník, které vyšlo v září 2010:

Ø Tábor 2010 (Šmodrch, Betty, Ohiyesa, Stopař)

str. 2 -19

Uzávěrka příspěvků příštího čísla je: nejspíš na podzim 2010
Příští číslo vyjde: nejspíš na podzim 2010

Březová kůra, číslo 216 - vyšlo září 2010
časopis skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh
Šéfredaktor: Pavel Fornůsek, 776 582 696, fornusek.pavel@email.cz
shawnee.skauting.cz, trojka.shawnee@email.cz

Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!